

Preguntarme á mi, jo que no'm fico sino allá ahont puch, si era cert que'n Planas y Casals havia regalat per aqui, un gos de presa en forma de burot, etc., etc., es ben xocant.

Ves á mi que'm comptan de que si'l tal es un *balent* d'ofici, ex-policia, formador de rodes electorals y altres utilitats caciquils

Com jo no m'hi fundo ab cosas d'aquestas, no'n se res.

No se si en Tardà, arrendatari dels consums, ne sab! Jo.... ni ganas.

¡Saben aquell de la famosa *Danza de Brutos*, vull dir, de Burros?

Va anar á la Gardunya per examinar culs jay! caps del remat místich-carli-colérich ab la frescura d'un heretjot dels de casa nostra y l'i varen invitar á que toqués pirent no sens registral ab la vista de si portaba cap bomba Orsini ó alguna máquina infernal.

A quin temps hem arribat que fins els deprivats fills de San Tanás se introduheixen dins mansions tant sagradas com als corrals llanuts.

Ah, diu que tots s'asseguraren bé als assietos per lo que pogués succehir.

La Caritat Cristiana joh! ¡Santa paraula! Tants esforços y sacrificis que fan perqué subsisteixin sos filantrópichs sentiments.

Figureuvos que'ls de Sant Vicens de Paul ab aquell desprendiment propi sols de cors cristians, nobles, benefactors, humils, honrats, desinteressats, etc., (me sab greu no tení) diccionari aquí) donchs si, passaban jells sols! Deu céntims de illet (dels frares?) diaris y un pà de TRES lliuras semanal á una dona necesitada.

Pro fillets, aixó de fer feinas á casa un renegrat fill de'n Lluci-Feu, després de la santa caritat, aixó es massa.

¿Encare no'n tenia prou ab lo que l'hi passaban?

Si, y de sobras per... anar al cel prompte y neta.... de mocada.

¡Alsa, noy! Diu que al cotxe dels morts l'ajuntament hi ha fet canviar aquells draps que's recordan del primer difunt... que va morir al mon y que semblavan aquellas famosas banderas del centenari de Colón.

Pró, ¿qui ho diu aixó? ¡Oy Pedro que encar hi ha banderas jay! cortinas y draps per dias? Com que hi sobran.

CANTARS

Ab éxtasis dels mes grans escoltaba á unas granotas.... i y era un coro de capellans que cantaban las absoltas!

Conech un metje filarmónich enreda-músichs dels mes fins, que á un malalt va receptarli un vals-jota de flautins.

Y el quinto mandamiento,
¿lo sabes amigo Juan?
—El quinto, si no m'enganyo
diu que are á L'Unió el fan.

—
Perqué ab tú no vull casarme
sen amiga del vicari?
¡Ca barret! ¡Jo carregarm
sobras de confessionari!

—
Ho dich una y ho dich mil voltas
tindría una alegria gran,
sentir cantar unas absoltas
entonadas á Fra Joan.

—
Un capellá y un minstre,
un burgés y un general,
son de la pobreta Espanya
los que li fan de puntal.

—
Del Senyor, representants
son los goris en la terra,
ab las esposas del tal....
¡si'n deuen tenir de feyna!

QUICO.

»Obligar á als homes á obrar d'altre modo del que pensan, es fer hipòcritas. »La llibertat de conciencia es un dels caràcters de la verdadera civilisació y del progrés.»

Pro que'ls importa á n'ells la civilisació y el progrés?

Per ells la civilisació ha d'esser tricorniana y el progrés caminant sempre... com els escarrets.

Lo que m'obligen fou que fes un acte d'hipocresia acatant un acte que no lliga ab mas conviccions.

Pro que consti, en Chueca es lo mateix encar que pesi á totas las autoritats del mon.

Molta salut y pochs cants místichs ens entrebanquin..

CHUECA.

Per la traducció,

J. B.

AVÍS

Esperem que tots los que's vulguin suscriure al periódich ens ho dirán á fi d'organizar la repartició del mateix.

El preu de suscripció es un ral al mes.

Esperém també que tots los que simpatisin ab nostra publicació y tener interès en que subsisteixi y puguin, ens ajudarán materialment en nostra carga que com veurán nostra labor serà energica y bona.

Desitgem que'ls que ho puguin fer ens ajudin unas cuantas semanas ab un ral semanal, altres ab paga doble ó siga deu céntims, que'ns ho digan per posarlos ordenats en llista y passarem á recullir-los á domicili al portarhi el periódich.

Si teniam tants diners com voluntat, no molestariam (materialment) á ningú, al contrari que fins de franch podriam donarlo.

No duptem que satisfareu nostres desitjos; y avant sempre.

BUSSÓN d'en Banyeta

Vilasar de Dalt 1.er Maig de 1904.

Socarrimat Director: Els escribas y farriseus d'aquí han fet una gran obra; han catacolisat si vos plau per forsa á un renegrat de la nostra colla, que quedá algo impossibilitat, valentse de la familia y de que'l pobre malalt no podia valguerse d'ell mateix.

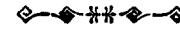
Pot estar content, que'n altre temps l'haurian cremat viu com a preludi del foch etern que'ns espera.

Es veu que estan empenyats en ferlo anar al cel per forsa, puig fins la relació dels amichs li han privat perqué la catacolisió forcosa no s'esbrabi.

L'interès mes gran d'aquesta gent es salvarli l'ànima; el cos.... que's reventi.

Ni deu, ni amo, ni rey te desitja ton amich,

PEPUS.

Granollers 2 Maig del 1904.

Present.

Banyeta del cor: No es que pensés ni ab las garanties *socials* que'n lloch las he vistas, ni ab le Constitució, ni menos ab lo pà de crostóns, cuan sens respectar ma individualitat y mas conviccions se m'oblige á treurem la gorra del cap.

Casualment estava jo pensant ab aquell punt de «Almas honradas» que diu.

«¿Quin es el resultat de las trabas posadas á la llibertat de conciencia?»

PUNTS DE VENDA

Llorens Carbó, Alfons IV n.º 57
Joan Climent (á) Marxant,
Prim n.º 156.

IMP. DE E. GARRELL.